

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 9 MAART.

De vrede van Brussel.

Men maakt te Brussel reeds toebereidselen tot het kongres, in hetwelk definitief de vrede tusschen Frankrijk en Pruisen moet geregeld worden. Het diplomatisch personeel, de verschillende commissiën uitmakende, zal, zoo denkt men, zeer talrijk zijn. Of M. Jules Favre en M. von Bismark zelven het kongres zullen bijwonen, weet men nog niet.

Dewijl er een aantal punten zijn in het europisch politiek, die eene oplossing vragen, zouden de andere mogendheden tot de conferentie worden uitgenoodigd. De kwestie van Luxemburg, die der noordergrenzen van Frankrijk, langs den Belgischen kant, zouden deel maken van de punten welke op het tapijt worden gebracht.

Aan het hof is de keuze van Brussel als kongresstad zeer welkom geweest. Ook spreekt men van prachtige feesten, welke de Koning den gevolmachtigde vredemakers zou aanbieden. Moet men alles gelooven, zegt een briefschrijver, dan zou men te Brussel rond het kongres, zoo veel dansen als rond het kongres van Wenen.

Dat is zoo de gewoonte. Nadat honderduizenden zijn vermoord geworden, honderduizenden tot armoede zijn gebracht, honderduizenden familiën in rouw zijn gedompeld, komen de diplomaten bijeen, wandelen arm in arm, drinken en eten feestelijk, dansen en paradeeren, doen elkander de borst met kruis en sterren bezaaian — en denken zelfs niet eens meer aan al het wee en de tranen, die hunne meesters hebben doen ontstaan.

Hoe het zij, wij kunnen ook het onmogelijke niet eischen; wij kunnen niet vragen dat die heeren van 't gezegeld papier, alle spoor van den bloedigen oorlog doen verdwijnen; maar 't ware te wenschen, dat zij, die zich *vredemakers* noemen, niet meer zoo krachtig bijdroegen om het oorlogsmonster in het leven te roepen.

(Handelsblad.)

Men schrijft uit Brussel :

De tijdning dat te Brussel de vrede gesloten zal worden, is hier met voldoening vernomen, omdat het te verwachten is dat de vredesonderhandelingen zeer vele europische notabiliteiten herwaarts zullen lokken, en aan de stad nog meer levendigheid bijzetten dan die, welke zij reeds vertoont, sedert de oorlog zoo vele fransche familiën die haar vaderland verlieten en zooveel uit Frankrijk verbannen Duitschers, herwaarts heeft doen komen. De onderhandelingen zullen lang duren, want een der hoofdpunten zal zijn het nauwkeurig afbakenen der grenzen van de bij Duitsland ingelijfde gewesten; verder zullen de toestand van de bevolking dezer streken, de wijze van beheer der voorloopig bezette departementen, de ontruiming er van, enz., onderwerpen van een ernstig onderzoek zijn. Nog is het niet bepaald of de fransche en deutsche onderhandelaars vergaderen zullen in het hotel van buitenlandse zaken; de zalen in dit gebouw zijn wat klein. Leopold II heeft, zegt men, zijn paleis aangeboden en verklaard dat de onderhandelaars er volkomen vrij over kunnen beschikken, zoowel om er te vergaderen als om er huisvesting te vinden; de koning zelf zou gedurende dien tijd het kasteel van Laeken bewonen.

Volgens de *Patrie* van Parijs, zal de eerste zitting van het kongres op den 30 dezer maand plaats hebben. Het is niet zelden het geval, dat men bij een dergelijk kongres, welke daaruit moeten voortvloeien en naar verzekering zeer aanzienlijk moeten wezen, indien zij had kunnen vermoeden, dat hij had daaraan deel te nemen. Maar de gedachte is zelfs niet bij haar enige rakingen van hem voor den geest, die haar erband met toespelingen van zijne vroegeren kers, de noodlottige waarheid doen verden. Hij had het mij even wel gezeten ! » snikte terwijl zij eenen zwaren mantel omslog om eenigzins tegen de koude en den regen te waken. Een nog een laatste blik om zich geworpen te zien in de eenvoudige kamer, waar zij zulk een kage, helaas ! zoo spoedig vervlogen dagen had, treedt de arme vrouw in de dais-

achter den stoet om te beletten, dat de verontwaardiging des volks zou uitbreken en den spotters zou beletten hun schandelijk spel voort te zetten. Een persoon, die als Paus was verkleed en allerlei apothekersgoed in zijne handen droeg, ging zelfs tot onder de vensters van het Vatikaan, om het doortuchtig slachtoffer der revolutie te bespotten.

De kroonprins van Piëmont ontmoette die maskerade in de straat Ripetta, en nam zijn hoofd af om den persoon, die den Paus verkleed, te groeten ! Ik zelf heb op het plein Trajanus eene kar gezien, die eene ambulance voorstelde. Op het bed lag een jood als Paus verkleed, een dokter, om wiens arm een band was gebonden, waarop de woorden stonden : *docter Reactie*, bood hem een drankje aan, en op de etiketten van de flesschen stonden de namen *Oostenrijk, Frankrijk en België*. Een ontzaglijk plakkaat, voorop de kar gebracht, zegde dat die gefingeerde ambulance, het *Hospitaal der Ongeneeslijken, de tijdelijke macht*, voorstelde. Oostenrijksche en Belgische vlaggen werden met spot over het Corso, gedragen.

In het Colyseum werd ter eere van hunne koninklijke hoogheden eene illuminatie met bengalsch vuur gegeven. Men had voor hen in de heilige plaats, waar eens het bloed van duizende martelaren onder de wilde dieren, ten aanschouwe van het heidensch Rome had gevloeid, en waar in lateren tijd een groot kruisbeeld was opgericht hetwelk de Zaligmaker aan het kruis voorstelde — op de plaats zelve van dat kruis had men voor hen eene estrade gemaakt. De overeenkomst tusschen de beulen van Kristus en dat koninklijk echtpaar, hetwelk Kristus, plaatsbekleeder zulk een bitteren kelk van lijden doet drinken, is aan niemand ontgaan.

Intusschen gaat het volk in het Ghetto steeds voort met dansen en zich te vermaken. Het is alsof de Joden wraak nemen over de verovering van Jerusalem, en inderdaad is het ook de zegenpraal van Israel over het kristendom. Het zijn de de Joden en de demi-monde geweest, die de eeuwige stad veroverd hebben.

Oorlogsberichten.

De volksbewegingen blijven voortduren in Parijs, namelijk in de voorsteden Belleville en Montmartre. Op het Bastilleplein hebben eergisteren nieuwe manifestatiën plaats gehad. De revolutionaire redenaars hebben het gedrag van het huidige Staatsbestuur hevig aangerand en eenen oproep gedaan tot gewapend verzet tegen de republikaansche « teruggaang ». In verscheidene wijken heeft men de wachtposten der stedelijke politie-agenten, die thans de naam van « vredebewakers » dragen, met geweld overrompeld.

De *Moniteur* van Bordeaux bevestigt dat de volksbeweging in de fransche hoofdstad zeer groot is op verscheidene punten van den rechter oever der Seine en vooral in de wijken van Belleville en Montmartre. Doch uit de laatste depeches van Parijs blijkt dat, dank aan de genomen voorzorgen, nergens botsingen plaats gehad hebben. Men hoopt de opgewonden geestgesteldheid te kalmen. Verscheidene bataillons der nationale gardien hebben zelfs gevraagd om de kanonnen terug te geven, welke zij verleden maandag op het Wagramplein zonder oorlog genomen hadden om zich tegen den intocht der deutsche troepen te verzetten. Tot meerdere verzekering, zal het leger van Parijs, uit 12,000 soldaten bestaande, vervangen worden door eene krijgsmacht van 40,000 mannen, gekozen onder de fransche legercorpsen die zich achter de Loire bevinden. De benoeming van generaal d'Aurelles de Paladine, tot opperbevelhebber der parizer nationale garde, doet evenwel nog groote moeilijkheden vreezen: hij is eenigerwijze de politieke tegenstrever van de groote meerderheid der burgerwacht.

De Keizer-koning Wilhelm I van Duitsland heeft, voor zijne terugkeer naar Berlijn, eene groote wapenschouw gevoerd over 't keurkorps zijner lijfwachten, te Longchamps, en bij deze gelegenheid zijn spijt uitgedrukt over het verlies van zooveel dappere soldaten, die steeds het voorbeeld van heldenmoed hebben gegeven. Hij bracht zijne vurige dankzeggingen aan dat leger en vooral aan deszelfs kloekmoedige bevelhebbers. De keizer-koning zegde, dat de Duitschers, in handen der Voorzienigheid, het werktoeg zijn geweest ter voltrekking dier groote historische gebeurtenissen.

De grijze held zal, nog in den loop dezer week Versailles verlaten en op zijnen weg eene wapenschouw voeren over de legerkorpsen van Saksen, Beieren en Wurtemberg. Onderwijl zullen de parijzische forten langs den linker Seineoever ontruimd worden. Heden worden de Valeriaansche berg en al de zuiderforten weder

door de fransche troepen bezet; de stad Rowaan zal den 12°, en gansch de Zuiderstreek der Seine den 19° dezer ontruimd worden. Al de deutsche Vorsten keeren, in den loop dezer week, naar hunne landen terug.

De *Journal des Débats* kondigt aan dat het besluit der nationale Vergadering, welk Napoleon III en zijn stambuis vervallen verklaart van den franschen troon, in al de steden en gemeenten van Frankrijk afgekondigd en angeplakt zal worden.

Uit Cassel wordt gemeld dat Napoleon, minstens voor den oogenblik, tegen dat souverein vonnis niet in hooger beroep zal gaan. Hij houdt zich ter beschikking van het fransche volk, en beweert dat hij slechts den wil van dat volk ten uitvoer heeft gebracht.

De held van Sedan drukt de hoop uit dat hem later recht gedaan zal worden. Ziedaar een goed woord, een wensch die waarschijnlijk zich zal verwezenlijken. Dat recht zal hem echter gewis niet zeer aangenaam zijn. Sinte-Helena werd het graf van den eersten Napoleon, die ongetwijfeld de grootste veldheer en dapperste soldaat van zijnen tijd was: waar en hoe zal dan de derde Napoleon, die zijn land en volk verraadde, en als een lafaard zijnen onbevekten degen den vijand overgaf, zijn leven eindigen ?

De fransche dagbladen melden dat de commissie ter afteekening der nieuwe grenslijn tusschen Frankrijk en Duitsland nu benoemd is. Van den franschen kant bestaat die commissie uit eene generaal van den algemeenen staf, een hoofdofficier der genie, een hoofdofficier der artillerie en een afdeelingsoverste van 't ministerie der buitenlandse zaken, die den rang van gevolmachtigd minister bezit.

De Duitschers hebben insgelijks vier leden voor die commissie benoemd, welke werkzaamheden te midden der aanstaande week zullen beginnen.

Zoohaast die werkzaamheden voltrokken zullen zijn, zullen de conferenties te Brussel, voor den opstel van een bepaald vredesverdrag, aanging nemen.

Men gelooft dat de eerste zitting plaats zal kunnen hebben den 20° dezer. De ministers der buitenlandse zaken van Frankrijk, Pruisen en Beieren zullen met den opstel van het verdrag gelast worden. Bijaldien er moeilijkheden oprispen, moeten voor Frankrijk, M. Thiers, voor Duitsland, M. von Bismark aanstonds geraadpleegd worden, welke beide staatsmannen dan elkander zullen verstaan om tot eene vreedzame oplossing dier vraagpunten te geraken.

De deutsche Bondskanselier zal onderwijl in de stad Reims verblijven met den generaal staf-overste graaf von Moltke en de leden der deutsche krijgskanselierij.

Vrijdag middag ten 12 ure is te Berlijn op keizerlijk bevel het sluiten van den vrede plechtig afgekondigd. Dit geschiedde voor het keizerlijk paleis. Daar het publiek, ten gevolge der laatste telegrafische berichten, deze afkondiging te gemoet zag, stond er reeds den geheelen voormiddag eene ontelbare menigte voor het paleis opgeenhoopt. De scholen waren gesloten en de verschillende optochten met vaandels en banieren zag men de stad doorkruisen.

Met klokslag van 12 ure verscheen op het bordes de luitenant-generaal von Hahnenfeld, plaatsvervangend chef van den generalen staf der armee, gevolgd door al de te Berlijn aanwezige generaals, terwijl de keizerin en de prinsessen zich op het balkon vertoonden. Ter stond werd het telegrafisch bericht van den keizer, betreffende de bekrachtiging der vredespreliminaren, door von Hahnenfeld aan 't volk voorgelezen en, gelijk men kon verwachten, met daverend gejuich begroet.

Onmiddellijk daarop liet het muziekkorps van het reserve regiment der garde de melodie hooren van het lied « Nun danket alle Gott », terwijl te gelijk alle klokken begonnen te luiden en de kanonnen, die voor het arsenaal waren opgesteld, werden afgeschoten. Het volk zong blootshoofds en vol geestdrift het lied mede, even alsook het daarop volgende « Heil dir im Siegeskranz » en de « Wacht am Rhein. » Nadat hierbij de aanwezige vorstelijke personen onophoudelijk waren toegejuicht, werd er eene groote receptie gehouden, waarin de hooge militaire en burgerlijke overheden de vorstelijke familie hunne gelukwenschen aanboden.

Op verzoek der keizerin, werd een paar uren later in alle kerken der hoofdstad eene godsdienstoefening gehouden, waarna op het dak van het stadhuus een corps muzikanten een krachtig baszingsgeschal over de stad deed weergalmen. Des avonds was de stad luisterrijk verlicht. In de Opera heeft eene geestdriftige

beloofing plaats gehad, ten gevolge eener allegorische voorstelling met betrekking tot Duitschland en den vrede.

Volgens de berichten uit Parijs komt er wat meer kalmte in de gemoederen.

Zondag echter hebben eenige kompaniën der nationale garde, voafgegaan door eene roode vlag, demonstratiën gedaan op de boulevards.

Die gardes beweerden, dat het gouvernement eenen oproer tegen de republiek in 't oog heeft. Aan een twaalfd Engelschen werd in de straten last aangedaan; zij werden als *spions* (?) verdacht gehouden.

Het *Journal des Débats* schat, inbegrepen de schadevergoeding, de oorlogskosten op 9 miljards.

Generaal d'Aurelles de Paladine doet een beroep op alle goede burgers, om de orde te helpen handhaven.

De *Figaro* vraagt, doelende op de roode vlag, of die afschuwelijke vod — het zinnebeeld van moord en regeeringloosheid, om die zeggen wil de macht van 't *plébs*, de willekeur van 't *fripouille* en de dwingelandij van het *racaille* — nog langer de Bastilleplein zal ontoreen ? Men ziet de *Figaro* is altijd even overdreven in alles. . . .

Komaan, zegt het blad, Mijnheer de Paladine, doet de rappel trommelen, de rappel tot orde, tot de wet, en de fatsoenlijke menschen zijn gereed.

Ten slotte zegt het blad, dat het getal van die *hooren* op de Bastilleplein vermindert, en welhaast de kanons weer zullen bewaakt worden door eenen invalied, met een. . . houten been.

Aan zóodanigen zal er geen gebrek zijn in Frankrijk !

Den 7 s'morgens hebben de Pruisen de forten op den linker oever, aan de Franschen overgeleverd.

Ook op dien datum heeft de keizer met zijnen Duitschen staf, Versailles verlaten, om zich naar Ferrières te begeven.

's Keizers doortocht wordt, op franschen bodem, feestelijk door de Wurtemburgers gevierd; triomfbogen worden opgericht en masten, uit de eigendommen van M. Rothschild en anderen gekapt, in de straten geplaat.

Die betooging zal het fransche gemoed nog meer verbitteren.

Den 11 des middags, zullen de Pruisen uit Versailles vertrokken zijn, en den 19 uit den omtrek.

De onderhandelingen te Brussel zullen verscheine maanden duren.

De deutsche legers, die Frankrijk zullen bezetten tot na de afbetaling, zullen den naam voeren van noorder- en zuiderleger; het laatste zal zijn hoofdkwartier te Dijon vestigen.

Uit Coblenz wordt gemeld, dat het vervoer der fransche gevangenen begonnen is.

Een deitsch blad zegt, dat achter de Duitschers die Parijs verlieten, de straatjongens eenen ketel met gloeiende kolen neerzetterden, om, zegden zij, Parijs van den pestwalm der Duitschers te verlossen.

Te Montretout worden, door den regen, de begraven lijken bloot gemaakt. Men zaait kemp op die plaatsen. Het schijnt dat die plant een middel is tegen de besmetting. In de voorsteden verspreidt zich een verpestende stank. Men vrees dat in de lente de ziekten zullen uitbarsten. Dat is nog een *cadeau*, welke de heeren oorlogvoerders ons achterlaten !

De veeziekte heerscht zeer sterk te Parijs en in den omtrek.

Afstand van grondgebied.

De afstand van grondgebied, door Frankrijk aan Duitsland, krachtens de overeenkomst van 24 februari gedaan, bevat :
Inwoners 588,970
De Neder-Rhijn, 190 gemeenten en 520,285
De Opper-Rhijn, min een gedeelte van het arrondissement Belfort 160,000
De Moezel, arrondissement Metz, 204 gemeenten op 223, en ongeveer 181,876
De Moezel, arrondissement Thionville, na aftrek der gemeenten die aan Frankrijk blijven 84,000
De Meurthe, arrondissement Sarreburg 116 gemeenten en 71,019
De Meurthe, arrondissement Châteaulins, 147 gemeenten en 60,625
Totaal 1,616,778